

روستای سیجوال

موقعیت سیاسی و جغرافیایی

روستای سیجوال یکی از روستاهای استان گلستان، از توابع شهرستان ترکمن، بخش مرکزی و دهستان جعفریای غربی می باشد. این روستا از شمال به رآهن، از غرب، به شهرستان بندر ترکمن، از جنوب به مرتع و رودخانه قره سو و از شرق به روستای آشورباد محدود می گردد.

روستا دارای بافتی نسبتاً متراکم بوده و به لحاظ شکلی نیز ساختار طولی در مجاور رودخانه قره سو قابل مشاهده است. راه دسترسی روستا از طریق محور بندر ترکمن - گرگان بوده فاصله روستای سیجوال تا شهر بندر ترکمن 4 کیلو متر می باشد. از لحاظ توپوگرافی این روستا در منطقه جلگه ای واقع شده که شیب عمومی آن از شرق به غرب می باشد. مختصات جغرافیایی این روستا برابر با 07 درجه و 54 دقیقه طول شرقی و 53 درجه 36 دقیقه عرض شمالی و در ضلع شرقی شهرستان ترکمن قرار گرفته است. و وسعت روستا حدود 523561 متر مربع است. و ارتفاع آن از سطح دریا 15 متر است.

وضعیت طبیعی و اقلیمی

این سکونت گاه در یک پهنه جغرافیایی هموار و جلگه ای استقرار یافته است. آب و هوای روستای سیجوال معتدل و مرطوب بوده و همانند سایر سکونت گاه های استان گلستان دارای رطوبت و بارش زیاد است.

براساس اظهارات کارشناس جغرافیای ساکن روستا میزان بارندگی در سال 1386 زیر 400 میلی متر بیان می گردد. تعداد روزهای یخبندان برخلاف سال های قبل بیش از 5 الی 10 روز (سال 1386) بوده است از لحاظ وزش باد می توان دو نوع باد را که در طول سال آب و هوای روستا را تحت تأثیر قرار می دهند عبارتند از:

الف) باد سرد و خشک سیبری که در زبان محلی به «سورتک» معروف است باعث افت شدید دما شده و در حین حال تأثیر منفی بر محصولات کشاورزی گذاشته و حتی در مواقعی باعث کاهش تولید محصول می گردد.

ب) باد شمال شرقی که از سمت غرب می وزد و اکثراً دارای ابرهای باردار بوده و باعث بارندگی و شدت سرمای نسبتاً کم می باشد.

با توجه به نقشه زلزله استان می توان اکثر نقاط استان را در خط زلزله دید، چرا که در این استان هم گسل وجود دارد و هم به دلیل وجود دریا دارای رسوبات سست و ناپایدار می باشد که در برابر حرکات زمین سست و ناپایدار می باشد. با توجه به پرسشگری بعمل آمده از اهالی روستا سابقه زلزله ای که موجب خسارات جانی و مالی گردیده باشد به وقوع نپیوسته است. از لحاظ سیل با توجه به وجود رودخانه گرگان رود و قرسو امکان سیل گیری وجود ندارد تا به حال چنین موردی رخ نداده است (طرح هادی روستای سیجوال، ص 10).

بر اساس اطلاعات اخذ شده از مدیریت جهاد کشاورزی شهرستان ترکمن، تقریباً 2500 هکتار اراضی زراعی در سطح روستای سیجوال وجود دارد این اراضی به طور پراکنده در اطراف روستا وجود دارد که از سمت شمال به رآهن و از جنوب به مرتع و رودخانه قره سو و از سمت شرق به اراضی روستای آشوربای و از غرب به شهرستان بندر ترکمن محدود می گردد. (طرح هادی روستای سیجوال، ص 23)

بررسی وضع فعالیت در روستا

روستای سیجوال در منطقه ای دشتی و مسطح و از لحاظ طبیعی در ساحل شمالی رودخانه قره سو واقع شده و تقریباً "خاک حاصلخیزی دارد که امکان کشت دایم را فراهم نموده است . بنابراین اقتصاد روستا بر محور کشاورزی استوار است و پس از آن مهمترین درآمد اهالی صنایع دستی و دامداری و کارگری ساده است . علاوه بر موارد یاد شده مشاغل دیگری همچون کارمندی و دیگر کارهای خدماتی از جمله مشاغلی است که به نحوی تأمین کننده قسمتی از درآمد خانواده ها را به خود اختصاص یافته است.

عمده ترین محصولات کشت عبارتند از : جو ، گندم، پنبه ، صیفی جات و غیره که بیشترین سطح زیر کشت مربوط به محصول گندم و سپس جو و پنبه میباشد.

تا چندی پیش شغل اصلی و منبع درآمد ترکمنها از طریق دامداری تأمین می شده است . با توجه به مسائل سیاسی حاکم بر آن زمان و عوامل مؤثر دیگر سبب شد تا زندگی کوچ نشینی ترکمن ها به زندگی یکجانشینی تغییر پیدا

کند، دامداری نیز اهمیت خود را از دست داد و در مقابل کشاورزی اهمیت پیدا کرد . پس از پیروزی انقلاب بسیاری از مراتع زیر کشت محصولات کشاورزی رفت و استفاده از وسایل مکانیزه مثل تراکتور و کمباین موجب شد تا ساکنان روستا بتوانند هر چه بیشتر زمینها را به زیر کشت غلات خصوصاً " گندم و جو برده و در نتیجه از وسعت مراتع کاسته است این وضعیت به همراه عدم درآمد کافی از راه دامداری و عدم حمایت لازم و کافی از دامداران و بازدهی پایین این شغل موجب گردید تا دامداران بیشتر در حد مصرف خانوادگی و داخلی روستا در حاشیه انجام شود .

صنایع دستی دیگر تولیداتی است که در میان ترکمنها رواج دارد و با نام آنها عجین شده است . به طوریکه نام ترکمن با قالی ،قالیچه ، پستی ترکمن نیز در ذهن متصور می شود . تا چندی پیش که دامداری در میان این مردمان در مرحله نخست معیشت بود ، صنایع دستی نیز اهمیت زیادی داشته ، به موازات کاهش اهمیت دامداری و کم شدن دامها و روی آوری مردم به روشهای دیگر منابع درآمد مانند زراعت ، کارگری و غیره خود موجب کاهش مواد اولیه صنایع دستی شد و برای تأمین آن مردم را با مشکلاتی روبرو کرده است . بطوریکه امروزه مردم مواد اولیه مورد نیاز خود را از فروشگاههای بندر ترکمن و یا از روستاهای مجاور فراهم می کنند که این خود محدودیت و مشکلاتی را خصوصاً " از لحاظ قدرت خرید به همراه دارد . وضعیت نامناسب کارگاهها و سختی های موجود در این زمینه خود مشکل دیگر و عامل مهمی در جهت کاهش تولیدات صنایع دستی در روستای سیجوال می باشد.

